

9-1

1

802

1

Comedias

Acte unich

Les

Jugina cónica en l'acte y
en prosa original de
D. Anton Galceran

Estrenada en la nit del 24 de Agost 1880

en lo Teatre del Bon Retiro

...No. 2
Court No. 2

2

Com mes vells...

Jugina còmica en 1 acte y en prosa

original de

D. Anton Galceran

Estreuada ab extraordinari èxit en lo Teatre

del Bon Retiro, la nit del 24 de Agost de 1880

...How does my...

Examinada, puede autorizarse su
 representacion = Barcelona 4 Agosto 1880
 = Mariano de la Cortina y Oñate =

=

Se aprueba la representacion de esta
 obra titulada "Com mes vells..." = Bar-
 celona 4 de Agosto de 1880 = El Goberna-
 dor interino = Zamora

Personatjes.

Bernat	70 anys	D. Anton Gutau
Bernarda	60 "	D ^a Caterina Mirambell
Críat.		N. N.

Epoca actual

1870

Received of the Treasurer of the

Board of Directors of the

City of

the sum of

Acte unico

2

Lo teatro representa una sala d'una casa acomodada: Porta al fondo y laterals. Una taula ab tapete y sobre d'ella, tinte', plomas, llibres, y papers: entre aquestos un full de blanch ab un llehero manuscrit que digui Fanny y qu' el publich pugui distingirlo. Un armari - cadiras, sofa etc. etc.

2

Escena 1^a

=

Bernat arriba per la porta esquerra ab

manega de camisa y una

armilla a la ma.

=

criant

Bernarda... Noya!... Ahont t'has
ficat?... Si haurá sortit?... Oh! y

ave se m'ha acaba de trenca' un

boto d'aquesta armilla!

al publich

No t'hauria pas vista alguí de
vostei? Ay! y que benchit que

6

soch!.. Si no la coneixen... Perdo-
nin... lo meu cap comença a
flaqueixà, fa' com las camas que
ja estan robelladas! Ni fetas tan-
tas, que....

Cridant.

Bernarda....! Bernarda!....

Veyent que no con-

secta.

Si per tot t'he deixat! Aixó
es que ha sortit.

al públich

Ja veuran donchs, farem petá
la claca un rato: els hi fare'
una petita descripció de la
meua vida,.... Ey! si es que

vostés no portan presa.... ¿ Que
tenen tar? Siquin franchs... sen-
se compliments, perque soldados
entre soldados, cumplimentsos es-
cusados....

Agafa una cadria y
¿ prosa prop las candile-
jas.

Bueno donchs, parin atencio ab
que ls hi vaig a dir, y vequin si
alqui de vostés troba a mal lo que
jo he fet. La mare'n va parial
mitj d'un campament l'any vuit,
perque han de sapigue que'l meu
pare, era tambó majó d'un regi-
ment, y allavors feyan la guerra

7
al francès. Vaig anar creixent y
posant anys, y com sempre ha-
bia estat entre militars, vaig
ferm^o hi tant, que vareig seguir
la carrera, que per cert, no te-
res de desegradable. Com qu'és
un ofici vagatiu, y las noyas
en general y tenen molta tira-
da, estava sempre enredadot,
cuant menos ab dos o tres, perque
la veritat siga dita, si m'hegues
sin conegut de jove, feya trona
y ploura, com se sol di: may es-
taba quiet; tot ho feya anar en
renou; aquesta null, aquesta no
null... en fi era 'l Benorio d^o

aquella época. Vaig fer moltes
guerras, entre ellas, la civil, la del
moro, y bastantes de casolanas, de
las quals ne guardo encara moltes
creus; no ls hi detallo una per una,
perque n tuch un regiment, aixó
si, guanyadas totes al mitj del camp
de batalla. Causat d'anar d'
aqui per alla, vaig determina' dei-
xa' la carrera y demana' el retiro
que m va' ser concedit. Com que
ab lo que m pasaba el govern, no
m tenia prou pels meus malgastos,
vaig dedicarme a buscarne per
un altre cantó, y molt aviat en
va' sorti la plassa de procurado'

8
d' un propietari, que'n l'actuali-
tat el tenim fet tot un senyo di-
putat a' Coits, que no té altre fey-
na, que fe' ab lo cap, si, y no.

Ab las dos pagas feya la viu-
riu, pero la veritat, encara ama-
ba justet, porque home de bona
vida y que tingui tots los vicis,
podra' serhi, pero mes que jo, no
n trobaran cap, per mes que bus-
quin: jo no deixo res per vert.

Fa' dos anys que frequentaba tolas
las nits lo teatro del Bon Retiro,
ahont hi havia una companyia
de ball com pocas s'en hagin
vistas, y com jo he tingut sem-

pre la costum de ficarme per tot arreu,
welshiaqui, que un dia m' introdu-
eixe a dintre las taulas. Pujó la es-
cala, ensopego... y no dirian ab
aqui? Ab una figuranta, inglesa,
rossa y maca, com las monedas
de cuich duros. Jo sempre m' he
mort per las inglesas. Veurela y
queda' fletat, va' sé tot hui. Al dia
segient may m' acababa de passa.
Ah' es inutil dir's hui que n' tota la
nit no vaig podé aclucar los ulls.
Va' arribar l' hora y cap al teatro fal-
ta gent. Al veurens, vaig comensa'
a parlarli del temps, que's lo que
s' acostuma en semblants casos, y

9
com per allí, mes aviat feyam no-
sa que servey, hui va' coneixe, y
m va' oferir lo seu quarto, qu'era
lo que jo buscaba. Després d'un
rato de conversació y de sentirme
que la sanch me feya pesigollas,
com si bullissi, efecte de la molta
calor que hi feya, vareig atrevir-
me a demanarli per tenir relacions...

Figura venire a una senyora
del públich qu'esta s'hent.

Senyoreta, em vol fé' el favor de
dirme perque rin? Ah!, es potse'
per que he dit que li vareig de-
mana' per tenir relacions...? Miris;
jo he sigut carrabine', y may nin-

qui....

Figura veura a la dreta

un senyo qu'esta rient.

Si, senyo, si, carrabine... Que ho dup-
ta? Es que ni puch da' probas pal-
pables.... tinent per mes senyas, y
ab la fulla molt meta, com l'hi puch
fe' veure, crequi.... No ho vol creura?
Voste mateix.

Torna a sentarse al

mateix puesto y con-

tinua parlant ab la

senyora.

Si senyora, carrabine, y may nin-
gu' s'ha burlat de mi, per lo tant
li suplico que no rigui y pari aten-

10
ció ab lo que falta, qu' es poch.

Vaig demanarli per tenir relacions,
y molt prompte va accedi gustosa.

Varem passa' aixis un any, y ve-

yent que jo m'afliquia de gallas

y de buxacas, vameig determina'

busca' un objecte que m'engrei-

xés las ultimas. Jo visitaba una

casa que s'hi donaban reunions,

ahont hi anaba una pell com il

faut, soltera, guapa, com ja tin-

dran occasió de veure, y sobre tot

carregada de cuartos, y'm vaig

fe' la següent reflexió: si't casas

ab aqueixa dona, no't fallaràn

grogas y podràs seguir ab l'in-

glesa! Vaig fe' perque m'hi fessin
de bo', y als dos mesos casats, y com
sempre he tingut la clau al pany,
no he venyt may ab la Tany, per-
que no m'han faltat may d'aques-
tos.

- indicant dretes -

Pero ey' espero que no surtira' d'
aqui, perque si la Bernarda, olo-
raba algo, se m'estroncaria la font;
y allavors aquella, que sempre diu
que m'estimia tant, seria facil que
m'donques a' dida: ab això els hi
recomano molta reserva.

Dirigitte a' uno se-

nyora del centro del pi-

blich.

Dispensim la curiositat. Vol fe' el favor de dirme ahont ha comprat aquet vano?. Avuy es el sant de la meua rossa, y la veritat, no se' que regalarli.... Ni he fet tants...

Se sent soroll d'uis.

Calli!... calli per Deu! Ja'm parlarem despues!-- Te' la dona!-- Sobre tot!...

Indicant calla'

Ah! es que no fem tonterias, perque despues tindriam un mal viure etern y...

Escena 2^a.

Dit y Bernarda que entre pe'l fondo

dreta vestida ab elegancia

estremada pero molt

ridicula, ab un gros vano

y molt acalorada

Bern. Ay! Deu meu! Quina calor Aixó
no's pot aguantá!

Assentantse au un silló

Ber. Ola! D'ahont vers?

Bern. Ay, ay, vaya una pregunta!
Que no t'ho he dit?

Ber. A mi?

Bern. Si, a' tu, cuant m' he llevat...

Ber No ho t'rich present.

Bern Te dit, mira noy vaig a' confesa'.

Ber. Donchs mira, es la primera noticia.

Bern. Be' com sempre dorms com un soch...

Ber. Oh! y are que hi penso, cuant era que hi vares ana'?

Bern. Avans d'ahi, pero la pare Joan, diu que si nolem tenir la conciencia ben neta...

Ber L'heu de posa' a' la bogada?

Bern. Ves aimple, ves, sempre surts ab ciris trencats

Ber. Ab ciris? May n'hi dit, sempre

hi portat blando, oh! y blando dels
bons...

Bern. Ah! Benehit!

Ber. No veus que he sigut militar! Ves
si has vist may cap militar ab civi
a' una professo!

Bern. Be, si, vaja tens raho! May aca-
bas los romanos. Que vols esmor-
sa'?

Ber. No, que trich tart lo qu'has de fe,
es cusirme un boto' en aquesta ar-
milla, que vuy sorti.

Bern. Abirat posat la blanca, ja t'ho fa-
re' despres qu'ave trich molta fey-
na.

Ber. Bueno donchs, vaig a' vestirme

Dirijuntse al publich -

Sobre tot... re' de lo que 'ls he
dit!

Bern.

Creient que parla ab ella

Eh?

Bern. Re', re', que prompte torno.

Entra 'l cuarto d'ahont

ha sortit

=

Escena 3^a

=

Bernarda sola

=

Ay! Gracias a Deu! No sé com no
m'ha conegut, qu' estava tota sofo-
cada! Ay! Senyo! No's pot se' vis-
tosa per re' del mont! Es un fas-
tich, lo que passa avuy dia!

. Al públich.

Figurintse que he donat un parell
de voltas per la Rambla de las flors,
y al trencá per la Portaferrisa m'
tombó y veig que ja me'n se-
guian tres! Aixó es insoportable!
Aquets homes no se' en que pen-
san! En veient una dona, ja no
saben ahont tancan. Ja te raho'
mossen Joan, quant diu qu' aquet
mon, es una poma corçada!

- Reparant ab un del pu-
blich-

Pero, que veig! Si... si... es ell!
Miris, l'hi demano per favor que
lo que m'ha fet avuy, no m'
ho torni a' fe' avuy mes! A vosté,
a' vosté ho dich! no fassi aquet
papé' de toni! Que' s' pensa que
no l'he vist cuant me seguia!
Per bé' de vosté, no hi torni, per-
que' l' meu senyo' es un excarra-
biu' molt bran, y ab carrabuiers,
no s'hi juga. Ja cal que cuant
surti... ; Veuhem, encara m'
fa' l'ullet!... Miris qu'ell es
molt de broma, pero quant s'en-

fada ho envesteig tot... si senyo,
si tot! Y pobre de voste que ell
se n'enteni. No dona tots els
gustos que vuy, ... es a di, tots no,
ab això si que's molt ranci! May
vol sortir ab mi, diu que'l pas
que jo porto li fa veni sont, y qui
es causa, pero en cambi, si veya
que algui'm feya un mimno, po-
bret d'ell! no se pas si ho conta-
ria, perque cuant ell es posa fu-
rios, tot va' al d'aire. Mirin una
vegada....

- Bernat tus diu -

Callen que ve. No fassi tonterias
que'm comprometeria.

Escena 4^a.

=

Dita. Bernat mudat ab elegancia extre-
mada pero un poch ridicu-
la.

=

Ber. Bueno; ja estich llest. Veyas ra-
ta si faig planta.

Bern. Aventure.

arreplantlo.

Home, aquesta corbata sempre
mira a garbi.

Ber. Bueno, ja esta be'.

Bern. Y mira home! vuy que fassis
planta.

Ber.

.ap.

Santa Ignocencia!

Bern. Y ahont vas tan de pontifical?

Ber. Es que trich una cita.

Bern. Si a' las foscas! Sempre estai de broma!

Ber

- ap.

Ja ho venhen, l'hi dich, y no ho vol creure.

Bern. Oh! y sense esmorsá.

Ber. Trich de se' a' las deu ab lo senyo' Palandarias que vol compra una yegüa, y...

Berna Aixosí, ab tot entents!

Berna. Que vols di que no? Veyas si vareig encertar' ho crant' t' vaig

compra a tu.

Bern. Compra!

Ber. Be, vuy di pescarta!

ap.

Avenre que's lo que li falta a
n'aquella!

Obra un calaix de la

taule

Bern. Que buscas?

Ber. La libreta ahont'apunto... las
altas y baixas....

Bern. Eh?

Ber. Si, els que neixen y moren tots
los dias.

Bern. Vaya una estravegancia!

Ber. Tot lo que vulguis....

ap- y trayent del calaix
una libreta.

Sort que no sab de llegir, que si
no...

llegint

"Un vestit de fay^{ct} - Una monya
de rissos - Una capa moruna - Un
vano de macar.

Dirigitte a la senyora

del púlich ab ven baix.

D'allo' del vano, ve', ja mi veig
regala' un. Per aixó gracias.

Mentres dir aquest

apart. Bernarda esta-

na' frente la conxiall

avreglantse lo cabell.

Donaat continua lleguint

Un imperdible - Un rellotje ab cade-
na y medallon ...

Canca la llibreta y la deixa

sobre la taula.

Ba', ba'; veurem lo que'm fa'mes
ràbia.

Bern. Y donchs, que fas? MIRA que van
a' toca' las deu y...

Ber. Are vaig.

Bern. No tardis que he dit a'l' Ange-
leta que fes el diua' per las dot-
se.

Ber. Esta' be'.

Va' per anarsen y al se'

al foru baixa y diu:

Aden hermosa meva!

Berm. Adios vobolriet. Torna aviat.

s' en va-

Escena 5^a.

Bernarda. sola

Que's plaga! Ay! temia me po',
que no conagues....

Dirigithe a m' al

senyo del publich.

Vaja, ave estich per voste... digui...

18
que volia...? perque'm seguia?...
perque'm ha fet l'ullet?

Pausa.

Ah! es a' dir qu'ave no esta' per
mi?... Bueno, per voste' fa'. Veli-
aqui lo que son els homes, tossuts
com ells sols! Volan fica' la banya
alla' ahont no poden y quant
poden esphicarse no'n fan cas. Lo
matex me passaba ab un xicot
qu'habia tingut suant era jove-
neta! Mentres els meus pares,
que Deu Nostre Senyo' tingui al
cel, van oposarse a' las nostras
relacions, no'm deixaba a' sol
ni a' sombra, pero aixis que va-

ven accedir, va' cambia' com una
mitja; venia i sentaba al meu
costat, y pesa que pesaras figas.
Ell sol, va' ferme aborri als homes,
y vaig aguantar soltera, fins avuy
que fa' un any que vareig coneixe
al meu Bernat. Ab las sevas omi-
pleries me va' engresca', y la vri-
tat mi vaig deixa' caurer des-
seguida. Té' unas cosas mes bonas
si ho sabian! Sempre ve' ab mo-
nadas! Que' ls diré... li vaig
di - Bernat; no sabs que m'a-
gradaria tenir. - Que? va' di ell. -
Un mico. - Y al cap d' un quart
ja tenia el mico a' casa. Oh! y

y no sé d'ahont s'al va treure!

Tenia la mateixa fisonomia d'
ell!

Repara ab la llibreta

qu'ha deixat Bernat

sobre la taula.

Ola! S'ha deixat la llibreta sobre
la taula! Té uns caprichos! Ves

aquí se l'hi acut apunta tots
los dias els que moren y neixen!

Ca! Quant jo ho dich, qu' es
un gat!...

agafa la llibreta y

llegeix.

Santa Lucia gloriosa! Que mi-
ro! Estich somniant o desperta!

Llegint

Cuenta de gastillos particulares
de Bernardo Sabata Dia trece
Enero. A Tony un vestido de say
negro, cuarenta duros. Cuenta de
la modista para su confeccion, vein-
te. Dia treinta. Almorzo y co-
che a Pedralbes con Tony, tres du-
ros. Dia 3 febrero Un reloj de oro
con su correspondiente cadena y
medallon para Tony ciento cuicuen-
ta duros

Ena al rebolada la

lletra sobre la taula

Ah! grandissim pillo! Terme a-
questa picardia a mi, a mi! Oh!
no te perdo de Deu! ²⁷/₆ juro que

20

tu y la Tany, y la Tany y hi hen
de cremar com el petroleo!

- al públich -

Hoo veuhen!.. Hoo veuhen!.. A la
fó de la nova edad, se' enganjada
per un perdit, per un baboi! Si senyors,
si un baboi -- un.... Que farian
vostes a'n' al meu puerto? Diguni
que farian? Donquinme un con-
cell, els hi demano per favor! Es
cla', com que 'm ven sola....

plorant.

Ay! Senyo! Si la mare vivia no
'm passaria aixó dessegü! Veti
aquí la yegüa! Ell sí que no
té mala yegüa! Ay! Deu meu!

De repent.

Be', no plorem! És hora d'obra y
no de plora'. Que fare'?

Pensant.

Ah! Si. Posem'ho ab planta. Ve'
com l'anell al dit. Ell esta cre-
gut que jo no se' llegi ni escriu-
re, perquè aixis li vaig fe' creu-
re. La mare sempre m'ho deya;
fes veure al home si t'arribas
a casa, fes veure al home que
s'hi tant sols la A coneixes, per-
què aixis ell refiat, no tancarà
cap paper y tu podràs enterarte de
tot, y sabrás tant com ell. Aquí
de l'astucia!

S'assenta y escriu.

"Bernarda de mi vida: esta tarde despues de la funcion del mes de Maria, te espero junto al altar de San Cornelio en la Catedral. No hagas falta, pues tiene muchas cosas de que hablarte tu Mariano." Bueno ja n'hi ha' prou. Aveure com s'ho pendra'. Un sobre.

Banca la carta y es-

criu

"A donya Bernarda Mirapeix
Conforme. Ave la deixare' aqui sobre, y el pillo s'explicara'. Ah!
y desde avuy la clau de la calciera

ja l'has vuta prou! Deixem ana
a' banca'.

Se'n va' porta esquerra.

=

Escena 6^a.

=

Bernat, entrant pel foro dreta sentse
aire ab lo mocado'.

=

Carani' y quina calo', aixó es
magnantable! Que farem pe'l
Juniol!

s'asenta.

22
M^o ha pasat un cas, que... He
sortit per una a compra una ton-
tenia per aquella...

al públic

Ah! no l'hi han pas dit res a
la dona? Bueno. M'he ficat a
casa d'en Carreras a comprarli
uns brassalets: anaba a pagar...
y em trobo que no m'havia fi-
cat diners a la butxaca. Lo que's
ana distret... Deixem una a
buscarlos.

aixecatse.

Be', parlem de tot, Que tal la
Bernarda. Que ls hi ha sem-
blat? No es veritat que vareig

beni gust, y que encara fa tropa?

Preparant ab la carta de

sobre la taula al passa!

Una carta! Per qui sera!

¿S'posi li quevedor y

llegerix.

A donya Bernarda Mirapeix!

Parlant

Ola! Això es per la dona! Que's
estranj! Es la primera qu'ha
rebut desde que som casats! Ave-
yam, potsé mossen... aquell qu'
ella sempre anomena, s'ha mort
y li deixa alguna cosa.

L'obra y llegerix

Eeeeech! San... Cor... ne... hi... o...

Be'!... molt be'!...

Netejant los quevedos y pas-
santse els dits pe'ls ulls.

Deixem llimpia' els ulls! Aixis...
Tornem'ho a llegi, que jo crech
que somnio.

Elegix

No, ... no... estich ben despert! Vet-
aquí un descobriment, nulló que
l que va' descubrixa las Américas!
Anem per paris, per que lo que's
jo cre, si que no sé que fe.

al públich

Podriam fe' el favor de dirme los
casats que per aquí hi hagi, que's
lo que farien si trobaban una car-

ta com aqueixa a' la seva dona?

Segueix

"Bernarda de mi vida" - ; De mi vida! - esta tarde despues de la funcion del mes de Maria, te espero junto al altar de San Cornelio en la Catedral. No hagas falta, pues tiene muchas cosas de que hablarte tu Mariano."

Causa.

No agafarian al senyo' Mariano, a' San Cornelio, ab ella y a' la Catedral, y pegarian foeh a' tots junts? Siquin franchs!

- A una senyora del pei-

thich.

Que diu voste' ? Que jo t'ombé
 trich la inglesa ? Res importa.
 Jo, soch.... jo, y... ademés ella o'
 ignora, perquè jo tot ho porto molt
 amagadet ! Que jo ho fassi ho es
 comprent, pero ella !... ella ! que
 ja ha arribat als xexanta ! Val-
 gam Deu ! Quin mon, no corra
 un pam de net ! Sembla men-
 tida ! Nada, nada. Ella s'expli-
 cara ; això no pot pas quedar
 aixís ! A lo menys hagués esperat
 a' demà ! Avuy que pensaba pas-
 sa' un bon dia ab la meua Tany !
 El hombre propone y Dios dispo-
 ne : es ben cert. Ah ! ella ve : a ven-

ra si l'hi hauré d'escalfa' ls bigo-
tus.

=

Escena última

=

Dita y Bernarda. luego una Criat.

=

Bern

ap.

Ell!

Ber.

ap.

Severitat.

Bern

ap. veient que ja té la car-

la -

Ja la te'.

alt.

Ola noy, ja est aqui?

Ber. Que no ho veus?

Berm. Has tornat molt aviat!

Ber. Si.

Berm. Ja has fet fira?

Ber. No.

Berm. Tu estàs trist!

Ber. No.

Berm. Que't passa?

Ber. Re'.

Ber. Deu se' la calo'!

Ber. Si.

af.

Jo cravento!

Bern. Ja heu comprat la yegua?

Ber. No. Gracias a' don Mariano.

Bern.

ap.

Ja t'ira Montjuich!

alt.

Quin don Mariano?

Ber. L'amic de... San Cornelio!

Bern. No t'entençh!

Ber. Aquell... que viu a' la Cathedral.

Bern.

ap.

Ara va' be'! Y com bufà!

alt.

Mo parlas riis! Si no t'esplicas
mes clà no t'entençh!

Ber.

ap.

S'ha vist mes poca vergonya!

alt

Es a dir que no m'entents?

Bern. No.

L'agafa per un bras y
la porta a un costat
de la escena.

Ber. Vinga aqui vella pensiola!...

Bern. No'm diguis vella, que no'm soch.

Ber. Vinga y digas

l'hi ensenya la carta.

Conerxes així? Sabs lo qu'és?

Bern. Si.

Ber. Que és?

L'agafa y el porta el altre
costat de escena

Bern. Un tros de papé!

Ber.

ap.

Be talent!

alt.

Y sabs aquet pape' lo que signifi-
ca?

Bern No.

Ber No!!

Bern No.

ap.

Penjat!

Ber. Donchs aquet pape'....

Bern Si.

Ber Es un pape'...

Bern Ja ho veig.

Ber Que t'ha acrimina!

Bern. Que'm contas!

Ber. Si....

L'agafa per lo brau, la
porta al mitj de la escena
y li diu ab tono dra-
matick exagerat.

Evemoli l'avia infiel!
Evemoli l'ingrata!

que l'honor y la ditxa m'arrebata!

Bern. Aixó ho has tret d'una comedia.

Ber. No tens tu mala comedia!

Bern. Explicat d'una vegada!

Ber. Ah! vols que m'expliqui?

Bern. Si.

Ber. Es a' dir que vols que't recreyi
els oïdors? Donchs escolta.

- llegint la carta -

Bernarda de mi vi....

Bern.

Tapantli la boca ab la ma

Un moment!

Preu la libreta de sobre

la taula, y l'agafa per

un bras fent lo mateix

joch d'ell. ap.

Ave entro jo! Vina aqui vell
arrugat!

Ber No'm molegis!

Bern. Vina y digas....

L'hi enseña la libreta

Coneixes això?... Sabs lo qu'és?...

Ber. Si.

Bern. Que es?

Ber

L'agafa y la porta al ab-

tre corral de la escena

Mua llibreta!

Bern.

ap.

D' aqui un any fara' pronostichs!

alt.

Y sabs lo qu' aquesta llibreta sig-
nifica?

Ber Si. Dich: no.

Bern No!!

Ber No.

Bern Donchs aquesta llibreta....

Ber Si.

Bern Es una llibreta....

Ber Ja ho veig.

Bern Que't fa' veio.

Ber Que'm contas!

Bern. Si...

L' agafa per lo braç y fa

lo mateix joch qu' ell.

Tremoli el senyo Bernat!

tremoli, y digui al moment.

Que hi fet per donarme tant torment!

Ber Terme di' l' barret alt.

Bern. Això es mentida.

Ber Parla milló!

Bern. Com te mareixas.

Ber. Eui ho mereixes. Cap ple' de vent.

Bern. Vell raquitich!

Ber. Babosa!

Bern. No m' insultis.

Ber Donchs, digas, de qui es aquesta carta?

29

Berm. Suposo que no serà de la Tany...

ap.

Ja ho entens.

Ber. Eh!

al publich.

Gracias per lo reservats que son.

Berm. Aquesta carta es meua.

Ber. Si massa que ho sé, no m'ho re-
peteixis.

Berm. No, no es escrita meua..

Ber. Teua dius? No t falta mes que
se' embustera!

Berm. Apoch, apoch, tractam bé, o' del con-
trari....

Ber. Di, qu' es escrita d'ella! d'ella,
que ni tan sols la A coneix!

Bern. És enganyas! Així ha sigut el pa-
rany, y en proba, mira.

Va a la taula y escriu
ab lletres d'imprensa
pero que'l publich ho
legeixi "Tany"

Veus!

Bern.

ap

M'ha agafat!

Bern. Ab així, ja pots agafa' los trastets
y anarten ab la teva Tany que't
posi en remull, porque ja comensas
a' se' pensit y...

Bern.

Suplicant.

Bernarda!...

Bern. Ah! ja demanas perdo'! Ves, ves,

ni vull veure't ja t'ho dich.

Ber. Pero dona...

Bern. No hi ha' home ni dona... Hem
acabat per sempre.

Ber.

al publich

Tota la culpa, la tenen vostès, si, si...
vostès, y lo que's a mi, si es que
la dona no'm perdona, no'm
mirin may mes la cara.

Bern. Deixels esta' als senyors, que pobrets
ben quiets estan!

Ber. Donchs perdona'm, y et juro que
servé sempre mes teu!

Bern

ap.

No se' que fe'!

al publich

Que m'aconsellau?

Criat.

Surtint ab una cart.

Don Bernat Sabata.

Ber. Que hi ha'?

Criat. Enigui. Per vosté.

se'n va l'criat.

Ber. Que's aixó?

Don.

Collantli a pendre de les

mans.

Una carta endolada! Aveure sin
trindras alguna altre.

Hegeix

Senyor Bernat: Vaig sapiguerli com
en aquet moment acaba de pendres
una toma d'acid picric la seba
Tany, y acaba de deixa aquesta

vida. - Hora.

▼ Ber. Que Deu l' hagi perdonade.

Bern. Amen.

Ber. ap.

Aixis no'm fara' gasta' mes cuartos.

Bern. Vuy demanarte un favor, y si me
l' fais, quedas perdonat.

Ber. Digas..

Bern. Ves y fes a' m' aquesta senyora
un enterro ben lluhit, que no
hi falti res.

Ber. Qu' ets bona! Ho fare'.

Bern. Y de pas...

Ber. Que'?

Bern. Indicant al publich

Potse' ls senyors...

Ber. Ja!

Ber. També t'acompanyarai.

Ber

al públic

Ja'l perdo' tuich alcousat
pues aixis ho vol la dona:
i que hi farem' la vida bona
puch ben di que s'ha acabat.
Aixis torts el bras de ferro
un marit com mi há molts:
no penso fé mes bunyols
y'lo convidó a n' al enterro.

Prout.

